

ความพร้อมของผู้สูงอายุไทยต่อการใช้งานเทคโนโลยี AI: ศึกษาเชิงพฤติกรรม Readiness of Thai Elderly for AI Technology Usage: A Behavioral Study

อุมารณ์ เมธมาลี Umaporn Methmaolee

นักวิชาการอิสระ Independent Scholar

Corresponding author, e-mail: umethmaolee@gmail.com

Received April 19, 2025; Revised June 10, 2025; Accepted: December 30, 2025

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาและวิเคราะห์ความพร้อมของผู้สูงอายุไทยต่อการใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะในบริบทของประเทศไทยที่กำลังก้าวเข้าสู่สังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์ ซึ่งประชากรอายุ 60 ปีขึ้นไป ใช้วิธีการศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผลการศึกษาพบว่ามีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ข้อมูลจากภาครัฐและเอกชนชี้ให้เห็นว่าผู้สูงอายุไทยจำนวนไม่น้อยเริ่มมีการใช้งานสมาร์ทโฟน อินเทอร์เน็ต และแอปพลิเคชันที่เกี่ยวข้องกับ AI ในหลากหลายด้าน เช่น การติดต่อสื่อสาร ความบันเทิง และการดูแลสุขภาพ บทความนี้ใช้กรอบแนวคิด Technology Acceptance Model (TAM) ในการวิเคราะห์พฤติกรรมการยอมรับเทคโนโลยี AI โดยครอบคลุมองค์ประกอบหลัก ได้แก่ การรับรู้ประโยชน์ การรับรู้ความง่ายในการใช้งานทัศนคติต่อเทคโนโลยี และความตั้งใจใช้งาน พร้อมทั้งวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก เช่น แรงสนับสนุนจากครอบครัว การสนับสนุนจากภาครัฐ และความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐานทางดิจิทัล นอกจากนี้ยังมีข้อเสนอเชิงนโยบายและแนวทางการออกแบบเทคโนโลยีที่เป็นมิตรกับผู้สูงอายุ เช่น ระบบที่สั่งการด้วยเสียง อินเทอร์เน็ตที่ไม่ซับซ้อน และฟังก์ชันที่ตรงความต้องการ ตลอดจนการจัดอบรมและสร้างความรู้ความเข้าใจอย่างเป็นระบบแก่ผู้สูงอายุ เพื่อส่งเสริมการใช้งานอย่างปลอดภัย มีประสิทธิภาพ และนำไปสู่คุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นของผู้สูงอายุไทยในยุคดิจิทัล

คำสำคัญ: ความพร้อมทางเทคโนโลยี; ปัญญาประดิษฐ์; ผู้สูงอายุไทย; พฤติกรรมผู้บริโภค

Abstract

This article aims to study and analyze the readiness of Thai older adults to use artificial intelligence (AI) technologies in their daily lives-especially within Thailand's transition into an entirely aged society, where the population aged 60 and above is rapidly growing. The study is based on a review of related documents and research studies. Findings reveal a continuous increase in elderly individuals using smartphones, the internet, and AI-related applications for communication,

entertainment, and healthcare. The article applies the Technology Acceptance Model (TAM) to examine behavioral aspects influencing AI adoption. Key components include perceived usefulness, perceived ease of use, attitudes toward technology, and intention to use. It also considers external factors such as family support, government involvement, and digital infrastructure readiness. Furthermore, the study offers policy recommendations and design guidelines to make AI more elderly-friendly-such as voice-command systems, simplified user interfaces, and functions tailored to seniors' needs. The article emphasizes the importance of systematic training and digital literacy programs to ensure the safe, effective, and meaningful use of AI, ultimately enhancing the quality of life for Thai seniors in the digital era.

Keywords: Technology Readiness; Artificial Intelligence; The Thai Elderly; Consumer Behavior

บทนำ

ประเทศไทยกำลังก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างเต็มรูปแบบ โดยในปี พ.ศ. 2566 มีจำนวนผู้สูงอายุประมาณ 13.64 ล้านคน หรือคิดเป็นร้อยละ 19.5 ของประชากรทั้งประเทศ และคาดว่าจะเพิ่มขึ้นเป็นกว่า 30% ภายในปี พ.ศ. 2580 (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2567) ความเปลี่ยนแปลงนี้นำมาซึ่งความท้าทายด้านสุขภาพ การดูแล และคุณภาพชีวิตของผู้สูงวัย โดยเฉพาะเมื่อประชากรสูงวัยมีแนวโน้มในการใช้ชีวิตอย่างเป็นอิสระมากขึ้นแต่ขณะเดียวกันก็ต้องการการสนับสนุนจากสังคมในด้านการเข้าถึงข้อมูล การดูแลสุขภาพ และการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมอย่างมีคุณภาพ ในขณะเดียวกันเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence: AI) ได้กลายเป็นเครื่องมือสำคัญที่เข้ามามีบทบาทในการอำนวยความสะดวกและยกระดับการใช้ชีวิต ไม่ว่าจะเป็นด้านการสื่อสาร เช่น การใช้ผู้ช่วยเสียงบนสมาร์ตโฟนที่สามารถช่วยโทรออก ส่งข้อความ หรือเปิดเพลงให้ได้โดยไม่ต้องพิมพ์ ด้านสุขภาพ เช่น ระบบแจ้งเตือนการทานยาผ่านแอปพลิเคชัน หรือเครื่องวัดสัญญาณชีพที่เชื่อมต่อกับแพทย์ผ่านระบบออนไลน์ และด้านความบันเทิง เช่น การดูวิดีโอบนแพลตฟอร์ม YouTube หรือ Facebook ที่มีระบบแนะนำเนื้อหาตามความสนใจของผู้ใช้งานโดยอัตโนมัติ (OpenGov Asia, 2024) อย่างไรก็ตาม แม้ AI จะมีศักยภาพในการยกระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ แต่การเข้าถึงและการใช้งานเทคโนโลยีเหล่านี้ยังคงมีข้อจำกัด โดยเฉพาะในกลุ่มผู้สูงอายุวัยปลาย หรือผู้ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ชนบทที่อาจมีข้อจำกัดด้านทักษะการใช้เทคโนโลยี อุปกรณ์ที่เหมาะสม หรือขาดการสนับสนุนจากครอบครัว ตัวอย่างเช่น ผู้สูงอายุที่ไม่มีสมาร์ตโฟนหรือไม่เคยใช้แอปพลิเคชันมาก่อน อาจรู้สึกกลัวหรือไม่มั่นใจที่จะลองใช้งาน AI และบางคนอาจไม่มีบุตรหลานที่สามารถช่วยเหลือด้านเทคนิคได้ (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2567)

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่ออภิปรายเชิงวิชาการเกี่ยวกับระดับความพร้อมของผู้สูงอายุไทยต่อการใช้งาน AI โดยพิจารณาจาก 4 มิติหลัก ได้แก่ (1) ความรู้ความเข้าใจ (2) ทักษะการเข้าถึง (3) ทศนคติ และ (4) แรงสนับสนุนทางสังคม ตลอดจนวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการยอมรับเทคโนโลยี AI โดยใช้แนวคิด Technology Acceptance Model (TAM) คือแบบจำลองที่พัฒนาโดย (Davis,

1987) ใช้ในการศึกษาว่า “ผู้ใช้” จะยอมรับหรือไม่ยอมรับเทคโนโลยีขึ้นอยู่กับ การรับรู้ถึงประโยชน์ และ การรับรู้ถึงความง่ายในการใช้งาน ของเทคโนโลยีนั้นๆ และเสนอข้อเสนอเชิงนโยบายในการ พัฒนาเทคโนโลยีที่เป็นมิตรกับผู้สูงอายุ เช่น แอปพลิเคชันที่มีอินเทอร์เฟซขนาดใหญ่ เข้าใจง่าย และ ใช้คำสั่งเสียงภาษาไทย เพื่อเตรียมความพร้อมของสังคมไทยในการเผชิญกับยุคดิจิทัลอย่างทั่วถึงและ เท่าเทียม อย่างไรก็ตามพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือและการใช้โซเชียลมีเดียของผู้สูงอายุเป็น ปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้ AI ในผู้สูงอายุไทย

พฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีของผู้สูงอายุในสังคมไทย

อัตราการใช้โทรศัพท์มือถือในกลุ่มผู้สูงอายุไทยอยู่ในระดับสูง เมื่อเทียบกับอดีต ปัจจุบัน ผู้สูงอายุส่วนใหญ่มีและใช้โทรศัพท์มือถือเป็นของตนเอง โดยข้อมูลการสำรวจไอซีทีในครัวเรือนปี ล่าสุดชี้ว่า ผู้สูงอายุไทยทั่วประเทศประมาณร้อยละ 64 มีการใช้อุปกรณ์ดิจิทัล โทรศัพท์มือถือ ในช่วง 3 เดือนล่าสุด (อีก ประมาณร้อยละ 36 ที่ยังไม่ได้ใช้) ซึ่งในจำนวนผู้สูงอายุที่ใช้โทรศัพท์นี้ เกือบ ทั้งหมด (ราวร้อยละ 90 ขึ้นไป) ใช้โทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน แทนที่จะเป็นพีเจอาร์โฟนทั่วไปแล้ว ข้อมูลปี 2566 ระบุผู้สูงอายุที่ใช้มือถือ แบ่งเป็น สมาร์ทโฟนร้อยละ 93 และมือถือปกติ ร้อยละ 7 (พลอย จาตุกัญญาประทีป, 2566) อย่างไรก็ตาม อัตราการใช้มือถือแตกต่างกันตามกลุ่มอายุย่อยใน ผู้สูงอายุเอง – ผู้สูงอายุช่วงต้น (อายุ 60–64 ปี) มีความคุ้นเคยกับเทคโนโลยีมากที่สุด โดยกว่าร้อยละ 94 ของกลุ่มนี้ใช้โทรศัพท์มือถือ และ ร้อยละ 78 ใช้อินเทอร์เน็ต เป็นประจำ สูงที่สุดในบรรดากลุ่มผู้ สูงวัย ขณะที่ผู้สูงอายุวัยปลาย (เช่น 80 ปีขึ้นไป) มีอัตราการใช้โทรศัพท์ลดลงอย่างมาก เนื่องจาก ข้อจำกัดด้านสุขภาพ (การมองเห็น การได้ยิน) และทักษะการใช้เทคโนโลยีที่ต่ำกว่า โดยแบ่งเป็น พฤติกรรมการใช้เทคโนโลยี ดังนี้

1. ประสิทธิภาพการใช้งานโทรศัพท์มือถือของผู้สูงอายุไทย ในยุคดิจิทัลปัจจุบัน โทรศัพท์มือถือ ได้กลายเป็นอุปกรณ์สำคัญที่เชื่อมโยงผู้สูงอายุไทยเข้ากับครอบครัว สังคม และข้อมูลข่าวสารรอบตัว โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อสมาร์ทโฟนกลายเป็นเทคโนโลยีหลักที่ถูกใช้อย่างแพร่หลาย ทำให้พฤติกรรม ของผู้สูงอายุเปลี่ยนแปลงจากเดิมที่เน้นการสื่อสารพื้นฐาน มาเป็นการทำงานในหลากหลายมิติของ ชีวิตประจำวัน ทั้งด้านการติดต่อสื่อสาร การบริโภคสื่อ การหาความรู้ ไปจนถึงการทำธุรกรรมทางการเงิน แม้ผู้สูงอายุจะไม่ใช่กลุ่ม “Digital Native” แต่สถิติและงานวิจัยหลายฉบับสะท้อนให้เห็นว่า พวกเขา กำลังปรับตัวและเปิดรับเทคโนโลยีใหม่ๆ อย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะเมื่อได้รับแรงสนับสนุนจาก ครอบครัวหรือหน่วยงานภาครัฐที่ส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะดิจิทัล การใช้งานโทรศัพท์มือถือของผู้สูงวัย ในปัจจุบันจึงครอบคลุมกิจกรรมที่หลากหลายและซับซ้อนยิ่งขึ้น ซึ่งสามารถจำแนกออกเป็น 5 ประเภทหลัก ดังนี้:

1) การติดต่อสื่อสารขั้นพื้นฐาน: ผู้สูงอายุยังคงใช้มือถือเพื่อติดต่อทางเสียง (การโทรศัพท์ พูดคุย) เป็นประจำ โดยเฉพาะการโทรหาและรับสายจากบุตรหลาน ญาติ และเพื่อนฝูง ถือเป็นการใช้ ประโยชน์พื้นฐานของมือถือสำหรับผู้สูงวัย

2) การส่งข้อความและแชท: นอกจากการโทร ผู้สูงอายุไทยจำนวนมากใช้แอปพลิเคชันแช ทบนสมาร์ทโฟน (เช่น LINE) เพื่อส่งข้อความ รูปภาพ หรือวิดีโอคอลพูดคุยกับครอบครัวและคนรู้จัก

การใช้ LINE ในผู้สูงอายุไทยเป็นที่แพร่หลายเพราะใช้งานง่ายและเป็นช่องทางที่ลูกหลานนิยมสื่อสารด้วย

3) การใช้แอปพลิเคชันและอินเทอร์เน็ต: ผู้สูงอายุยุคปัจจุบันเริ่มปรับตัวเข้าสู่โลกดิจิทัลมากขึ้น กว่า 55% ของผู้สูงอายุไทยใช้งานอินเทอร์เน็ตแล้ว ซึ่งกิจกรรมยอดนิยมเมื่อใช้อินเทอร์เน็ตผ่านมือถือ ได้แก่ การใช้โซเชียลมีเดีย (เช่น Facebook, LINE) การดูวิดีโอ/ฟังเพลงออนไลน์ และการค้นหาข้อมูลข่าวสารต่างๆ (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2566)

4) การใช้งานเพื่อความบันเทิงและฆ่าเวลา: ผู้สูงอายุจำนวนไม่น้อยใช้สมาร์ทโฟนเพื่อแก้เหงาหรือความเบื่อหน่าย เช่น ไล่ออนไลน์โซเชียลมีเดียวันละหลายชั่วโมง หรือดูคลิปวิดีโอบน YouTube สิ่งเหล่านี้กลายเป็นกิจกรรมใหม่ของผู้สูงอายุยุคดิจิทัล ซึ่งแตกต่างจากอดีตที่อาจมีกิจกรรมจำกัดอยู่กับทีวีหรือวิทยุ

5) การทำธุรกรรมและบริการออนไลน์: แม้สัดส่วนยังไม่มากเท่าวัยหนุ่มสาว แต่ผู้สูงอายุไทยเริ่มใช้มือถือในการทำธุรกรรมต่างๆ มากขึ้น เช่น ซื้อของออนไลน์ผ่านแอปฯ (E-Commerce) หรือใช้ Mobile Banking โอนเงิน จ่ายบิล ทั้งนี้มีการส่งเสริมให้ผู้สูงอายุเรียนรู้การชำระเงินแบบดิจิทัล (Cashless) มากขึ้นเพื่อความสะดวกและลดความเสี่ยงจากการถือเงินสด

นอกจากนี้ การสำรวจยังพบลักษณะที่น่าสนใจคือ ผู้สูงอายุที่ใช้สมาร์ทโฟนมักใช้งานวันละหลายชั่วโมง โดยเฉพาะบนสื่อสังคมออนไลน์: ข้อมูลระบุว่าผู้สูงอายุที่ใช้สมาร์ทโฟน ใช้เวลากับโซเชียลมีเดียเฉลี่ยถึง ~5 ชั่วโมงต่อวัน (พลอย จาตุกัญญาประทีป, 2566) ซึ่งสะท้อนว่ามีมือถือกลายเป็นอุปกรณ์หลักในการเข้าถึงโลกออนไลน์และส่งคมดิจิทัลสำหรับผู้สูงอายุยุคนี้ อย่างไรก็ตาม ผู้สูงอายุที่ยังไม่ใช้โทรศัพท์มือถือหรืออินเทอร์เน็ตให้เหตุผลหลักๆ ว่า “ใช้ไม่เป็นหรือไม่มีทักษะ” และ “ไม่เห็นความจำเป็น” เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ยังไม่ใช้งานเทคโนโลยีเหล่านี้ (รองลงมาคือกังวลเรื่องค่าใช้จ่ายและความปลอดภัย) ซึ่งชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการอบรมทักษะและสร้างความรู้ความเข้าใจด้านดิจิทัลสำหรับผู้สูงอายุ

2. การใช้โซเชียลมีเดียของผู้สูงอายุไทย ผู้สูงอายุไทยกลายเป็นกลุ่มผู้ใช้โซเชียลมีเดียที่มีบทบาทมากขึ้นเรื่อยๆ ในปัจจุบัน จากอดีตที่คนวัยนี้อาจห่างไกลโลกออนไลน์ แต่ช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา การเพิ่มขึ้นของผู้สูงอายุบนโซเชียลมีเดียเป็นไปอย่างมีนัยสำคัญ จนหลายฝ่ายมองว่าผู้สูงวัยกำลังก้าวมาเป็นฐานลูกค้าสำคัญในโลกออนไลน์ยุคนี้ แม้กลุ่มที่ใช้อินเทอร์เน็ต/โซเชียลมีเดียมากที่สุดยังคงเป็นวัยหนุ่มสาว (Gen Y) แต่กลุ่มเบบี้บูมเมอร์ (อายุประมาณ 54-72 ปี) มีจำนวนผู้ใช้งานเพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัด และกำลังก้าวขึ้นเป็นหนึ่งในกลุ่มผู้ใช้โซเชียลมีเดียหลักที่ส่งผลต่อตลาดอีคอมเมิร์ซและธุรกิจออนไลน์ (ศูนย์วิจัยกรุงไทย Compass, 2567) สำหรับแพลตฟอร์มโซเชียลมีเดีย ที่ผู้สูงอายุไทยนิยมใช้บ่อย มีดังนี้:

1) Facebook: เป็นแพลตฟอร์มอันดับหนึ่งในหมู่ผู้สูงอายุไทย ใช้เพื่อรับข่าวสารและติดต่อเครือญาติ/เพื่อนฝูง ผู้สูงอายุไทยจำนวนมากชื่นชอบการใช้ Facebook เป็นพิเศษ เนื่องจากมีชุมชนเพื่อนวัยเดียวกันและสามารถติดตามชีวิตครอบครัวผ่านรูปและโพสต์ได้ง่าย ข้อมูลวิจัยพบว่าผู้สูงอายุไทย เลือกรับข้อมูลข่าวสารผ่าน Facebook มากที่สุด เมื่อเทียบกับช่องทางอื่นๆ นอกจากนี้ Facebook ยังถูกใช้เป็นช่องทางสนทนาการ เช่น การเข้ากลุ่มตามความสนใจและการดู/แชร์วิดีโอสั้น

2) LINE: ถือเป็นช่องทาง แห่/ส่งข้อความยอดนิยม ในทุกช่วงวัย รวมถึงผู้สูงอายุไทย นิยมใช้ LINE ในการคุยกับครอบครัว ลูกหลาน และกลุ่มเพื่อนวัยเดียวกัน เพราะใช้งานง่ายและคนไทยส่วนใหญ่ใช้งานอยู่แล้ว ผู้สูงอายุหลายคนใช้ LINE เป็น “ประตู” สู่ออนไลน์ เช่น รับส่งลิงก์ข่าวสาร รูปภาพ และวิดีโอที่แบ่งปันกันในกลุ่มไลน์ครอบครัว อย่างไรก็ตาม ผู้สูงอายุบางส่วนยังประสบปัญหาในการใช้งาน LINE เช่น อ่านตัวอักษรขนาดเล็กยาก หรือไม่เข้าใจบางเมนู จึงมีการแนะนำเทคนิคปรับหน้าจอและสอนการใช้ไลน์สำหรับผู้สูงอายุโดยเฉพาะ

3) YouTube: แพลตฟอร์มวิดีโอที่ผู้สูงอายุนิยม “เสฟสื่อ” ไม่น้อยไปกว่าวัยอื่น ผู้สูงอายุไทยจำนวนมากใช้เวลาบน YouTube เพื่อดูรายการย้อนหลัง เพลงเก่า ละคร ข่าว หรือวิดีโอสุขภาพ/ธรรมะ YouTube จึงเป็นแหล่งความบันเทิงและความรู้สำคัญของคนสูงวัยยุคนี้ งานวิจัยชี้ว่าผู้สูงอายุนิยมใช้ YouTube รองจาก Facebook ในแง่ช่องทางรับข้อมูลและความบันเทิงออนไลน์ (Prapan Leenoi, 2567) แพลตฟอร์มสตรีมมิงออนไลน์อื่นๆ (เช่น Netflix) ก็เริ่มมีผู้สูงอายุใช้งานบ้าง แต่ส่วนใหญ่ยังนิยม YouTube ซึ่งเข้าถึงฟรีและมีเนื้อหาหลากหลายกว่า

4) TikTok: แม้จะเป็นโซเชียลมีเดียที่ฮิตในกลุ่มคนรุ่นใหม่ แต่ก็มีผู้สูงอายุไทยจำนวนหนึ่งเริ่มใช้งาน TikTok เพื่อความบันเทิงและติดตามกระแสเช่นกัน โดยเฉพาะช่วงโควิด-19 ที่หลายคนลองเล่นแอปใหม่ๆ TikTok มีคอนเทนต์บางส่วนที่เจาะกลุ่มผู้สูงอายุ (เช่น คลิปออกกำลังกายเบาๆ หรือเคล็ดลับสุขภาพสำหรับวัยเกษียณ) ทำให้ เกิดผู้ใช้งานวัยสูงอายุและ “TikToker รุ่นใหญ่” เพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตาม เมื่อเทียบสัดส่วนแล้ว การใช้ TikTok ในกลุ่มนี้ยังถือว่าน้อยกว่า Facebook/LINE มาก และมักจำกัดในกลุ่มผู้สูงอายุที่เปิดกว้างรับเทคโนโลยีใหม่ๆ

สรุปได้ว่า ผู้สูงอายุไทยในปัจจุบันแม้จะไม่ใช่ “Digital Native” แต่ก็กำลังปรับตัวเข้าสู่โลกดิจิทัลอย่างรวดเร็ว ข้อมูลชี้ว่ากว่า ร้อยละ 70 ของผู้สูงอายุไทยมีการใช้งานโทรศัพท์มือถือ และครึ่งหนึ่งเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตเป็นประจำ ทำกิจกรรมหลากหลายตั้งแต่คุยไลน์กับหลาน ดูข่าวบนเฟซบุ๊ก ไปจนถึงซื้อของออนไลน์ ความท้าทายที่เหลืออยู่คือการลดช่องว่างทักษะดิจิทัลและดูแลให้การใช้อยู่ของเทคโนโลยีของผู้สูงอายุ เกิดประโยชน์และปลอดภัย มากที่สุด ทั้งการป้องกันภัยออนไลน์และการออกแบบบริการที่เหมาะสมกับวัยนี้ ขณะเดียวกัน สังคมไทยกำลังเข้าสู่ยุคที่ผู้สูงอายุจะกลายเป็นกลุ่มประชากรขนาดใหญ่ที่มีพลังซื้อและมีเสียงบนโลกออนไลน์ ธุรกิจและภาครัฐจึงควรเตรียมกลยุทธ์รองรับ “สังคมสูงวัยดิจิทัล” นี้อย่างรอบด้าน ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนานวัตกรรมเพื่อผู้สูงอายุ หรือการสร้างสภาพแวดล้อมออนไลน์ที่เป็นมิตรกับคนทุกวัย

3. รูปแบบการใช้เทคโนโลยี AI ในผู้สูงอายุไทย สังคมไทยจึงให้ความสนใจในการนำเทคโนโลยีต่างๆ โดยเฉพาะปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence – AI) มาช่วยยกระดับคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ การศึกษานี้รวบรวมข้อมูลล่าสุดเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยี AI ในกลุ่มผู้สูงอายุไทย โดยครอบคลุม (1) สัดส่วนผู้สูงอายุที่เคยใช้หรือกำลังใช้ AI (2) ประเภทเทคโนโลยี AI ที่นิยมในหมู่ผู้สูงอายุ (3) ลักษณะการใช้งาน AI ในชีวิตประจำวัน และ (4) อุปสรรค/ข้อจำกัดรวมถึงทัศนคติของผู้สูงอายุต่อ AI ทั้งนี้อ้างอิงข้อมูลจากหน่วยงานรัฐ งานวิจัย และสื่อที่เชื่อถือได้ เพื่อให้เห็นภาพแนวโน้มและความท้าทายสำคัญในประเด็นนี้

1) สัดส่วนการใช้เทคโนโลยี AI ในผู้สูงอายุไทย ปัจจุบันยังไม่มีตัวเลขทางการที่ระบุชัดเจนว่าผู้สูงอายุไทยกี่คนที่ใช้งาน “AI” โดยตรง เนื่องจากการสำรวจส่วนใหญ่เน้นการเข้าถึง อินเทอร์เน็ต

และ อุปกรณ์ดิจิทัล เป็นหลัก อย่างไรก็ตาม อย่างไรก็ดี สามารถอนุมานเบื้องต้นได้จากสถิติการใช้งานดิจิทัลของผู้สูงวัยดังนี้:

ปี	ประชากรผู้สูงอายุ (60+ ปี)	(ร้อยละ) ผู้สูงอายุที่ใช้ อินเทอร์เน็ต	(ร้อยละ) ผู้สูงอายุที่ใช้ โทรศัพท์มือถือ
2565	~13.1 ล้านคน	52.4	82.5
2566	~ 13.6 ล้านคน	58.3	83.2

ตารางที่ 1 สัดส่วนการใช้ AI ในผู้สูงอายุไทย: ที่มาของข้อมูล สำนักงานสถิติแห่งชาติ

2) การใช้อินเทอร์เน็ต: จากการสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติ (สำรวจไอซีทีครัวเรือน) ปี 2566 พบว่าผู้สูงอายุไทยอายุ 60 ปีขึ้นไปประมาณ 13.6 ล้านคน ในจำนวนนี้ร้อยละ 58.3 มีการใช้งานอินเทอร์เน็ต เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 52.4 ในปีก่อนหน้า (2565) สะท้อนว่าผู้สูงวัยมีอัตราเข้าถึงโลกออนไลน์มากขึ้นเรื่อย ๆ การใช้โทรศัพท์มือถือ: ผู้สูงอายุไทยกว่าร้อยละ 83.2 ใช้งานโทรศัพท์มือถือ (ไม่ว่าจะเป็นเครื่องตนเองหรือของผู้อื่น) โดยราร้อยละ 73.2 เป็นเจ้าของหรือมีโทรศัพท์มือถือใช้ส่วนตัว ซึ่งส่วนใหญ่ในปัจจุบันเป็นโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ทโฟน ความแพร่หลายของสมาร์ทโฟนทำให้ผู้สูงวัยจำนวนมากสามารถเข้าถึงฟังก์ชันและแอปพลิเคชันที่มี AI แฝงอยู่ เช่น ผู้ช่วยเสียง หรือแอปพลิเคชันโซเชียลมีเดีย (สถิติแห่งชาติ, 2566) แม้ว่าการเข้าถึงของผู้สูงวัยไทยจะออนไลน์ได้ แต่การ “ใช้งาน AI โดยตรง” (เช่น ใช้แชทบอทอัจฉริยะหรือระบบวินิจฉัยโรคด้วยตนเอง) ยังคงอยู่ในวงจำกัดเมื่อเทียบกับคนรุ่นใหม่ สัดส่วนผู้สูงอายุที่เคยทดลองเครื่องมือ AI ใหม่ ๆ อย่าง ChatGPT หรือแชทบอทสนทนาอื่นๆ ยังมีไม่มากนัก อย่างไรก็ตาม ผู้สูงอายุจำนวนไม่น้อยได้สัมผัสกับ AI ทางอ้อมอยู่แล้วในชีวิตประจำวัน ผ่านฟีเจอร์ต่างๆ ของสมาร์ทโฟนและบริการออนไลน์โดยที่บางครั้งไม่รู้ตัว ยกตัวอย่างเช่น การใช้ ผู้ช่วยเสียง ในมือถือในการค้นหาข้อมูลด้วยเสียง, การเลื่อนฟีดข่าวใน โซเชียลมีเดีย ที่ระบบ AI คัดเนื้อหามาให้, หรือการได้รับคำแนะนำสินค้าในแอป อีคอมเมิร์ซ เป็นต้น

แนวโน้มที่น่าสนใจคือ ผู้สูงอายุไทยกำลังก้าวมาเป็นกลุ่มผู้ใช้งานออนไลน์ที่มีความสำคัญมากขึ้น งานวิจัยของ Krungthai COMPASS ปี 2024 วิเคราะห์ว่ากลุ่ม Baby Boomer (อายุประมาณ 54-72 ปี) เป็นกลุ่มที่จำนวนผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตและโซเชียลมีเดียเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ และกำลังก้าวขึ้นมาเป็นฐานผู้ใช้หลักของสื่อสังคมออนไลน์และตลาดอีคอมเมิร์ซ (ศูนย์วิจัยกรุงไทย Compass, 2567) ซึ่งหมายความว่าผู้สูงวัยจำนวนมากขึ้นกำลังซื้อสินค้าและบริหารจัดการชีวิตบนโลกดิจิทัลกลายเป็นลูกค้าสำคัญในโลกออนไลน์ ดังนั้น แม้การใช้งาน AI เชิงรุก (เช่น ใช้แชทบอทคุยโต้ตอบ) ในกลุ่มนี้อาจยังไม่แพร่หลายมาก แต่ศักยภาพการเติบโตมีสูง เนื่องจากฐานผู้ใช้อินเทอร์เน็ตสูงวัยกำลังขยายตัวอย่างรวดเร็ว

3) เทคโนโลยี AI ที่นิยมใช้ในหมู่ผู้สูงอายุ เมื่อผู้สูงอายุสามารถเข้าถึงอุปกรณ์ดิจิทัลได้แล้ว เทคโนโลยี AI รูปแบบใดบ้างที่ผู้สูงวัยนิยมใช้หรือมีโอกาสได้ใช้งาน? ปัจจุบันสามารถจัดกลุ่มประเภทของ AI ที่เกี่ยวข้องกับผู้สูงอายุไทยได้ดังนี้:

(1) ผู้ช่วยอัจฉริยะด้วยเสียง (Voice Assistants): ผู้ช่วยเสียงอย่าง Google Assistant (รองรับภาษาไทย) และ Siri (บน iPhone) เป็น AI ที่แฝงมากับสมาร์ทโฟนและลำโพงอัจฉริยะ ซึ่งผู้สูงอายุหลายคนได้ใช้งานเนื่องจากสะดวก ไม่ต้องพิมพ์หรืออ่านหน้าจอ ผู้ช่วยเหล่านี้สามารถทำตามคำสั่งเสียงง่าย ๆ เช่น โทรออก หาเบอร์โทร แจ้งเตือนนัดหมาย ค้นหาข้อมูล หรือถามคำถามทั่วไป โดย AI จะประมวลผลภาษาธรรมชาติและตอบกลับด้วยเสียงที่เป็นมิตร การสั่งงานด้วยเสียงภาษาไทย ช่วยลดอุปสรรคด้านทักษะการพิมพ์และการอ่านของผู้สูงอายุ ทำให้เทคโนโลยีนี้ได้รับความนิยมในหมู่ผู้สูงอายุที่ใช้สมาร์ทโฟนอยู่แล้ว (Chula/ThaiPR, 2567) นอกจากนี้ผู้ช่วยเสียงยังผนวกอยู่ในบริการอื่น ๆ เช่น การสั่งงานเครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้านอัจฉริยะ หรือการนำทางด้วยแผนที่ ซึ่งล้วนขับเคลื่อนด้วย AI

(2) แชทบอท (Chatbots) และระบบถามตอบ: แชทบอทเป็นโปรแกรมสนทนาอัตโนมัติที่ตอบคำถามผู้ใช้ผ่านข้อความหรือเสียง ปัจจุบันหน่วยงานราชการและเอกชนไทยหลายแห่งนำแชทบอทมาใช้ให้ข้อมูล/บริการเบื้องต้น เช่น แชทบอทบน LINE ของธนาคารหรือโรงพยาบาล ผู้สูงอายุที่ติดต่อหน่วยงานผ่านช่องทางออนไลน์จึงมีโอกาสดำเนินการกับแชทบอทเหล่านี้ ตัวอย่างเช่น การพิมพ์ถามข้อมูลสิทธิผู้สูงอายุในเขตของสำนักงานเขต แล้วได้รับคำตอบอัตโนมัติทันที นอกจากนี้ ในช่วงปี 2566-2567 มีแชทบอทปัญญาประดิษฐ์รุ่นใหม่อย่าง ChatGPT ที่สามารถตอบโต้ได้อย่างเป็นธรรมชาติเกิดขึ้น แม้กลุ่มผู้ใช้หลักจะเป็นคนรุ่นใหม่ แต่ก็เริ่มมีผู้สูงอายุไทยบางส่วนที่สนใจลองใช้งาน ChatGPT เพื่อประโยชน์ต่าง ๆ เช่น หาข้อมูล ความรู้ หรือแม้แต่คลายเหงา อาจกล่าวได้ว่าแชทบอทกำลังเป็น “AI เพื่อนใหม่วัยเก๋า” ที่มอบประสบการณ์โต้ตอบคล้ายสนทนากับมนุษย์ให้แก่ผู้สูงอายุที่ลองใช้งาน

(3) AI ด้านสุขภาพ (Health AI): สุขภาพเป็นเรื่องใกล้ตัวของผู้สูงอายุ เทคโนโลยี AI เพื่อสุขภาพจึงมีบทบาทสำคัญและได้รับความสนใจมากในกลุ่มนี้ กิจกรรมออนไลน์ที่คนไทยทุกวัยนิยมที่สุดในปี 2565 คือ การปรึกษาและรับบริการทางการแพทย์ออนไลน์ (e-Health) ไม่ว่าจะเป็นการจองคิวพบแพทย์ ปรึกษาหมอผ่านวิดีโอคอล หรือค้นหาข้อมูลสุขภาพ โดยร้อยละ 86.16 ของผู้ตอบแบบสอบถาม (ทุกช่วงอายุ) ระบุว่าใช้อินเทอร์เน็ตทำกิจกรรมเหล่านี้ (Brand Buffet, 2565) สะท้อนว่าผู้สูงอายุจำนวนมากก็ใช้ประโยชน์จากแพลตฟอร์มสุขภาพดิจิทัลเช่นกัน เบื้องหลังบริการเหล่านี้มักมี AI ช่วยอยู่ เช่น ระบบถามอาการเบื้องต้น ระบบแนะนำบริการที่เหมาะสมกับผู้ใช้แต่ละราย หรือแม้แต่ระบบวิเคราะห์ข้อมูลสุขภาพส่วนบุคคลเพื่อช่วยแพทย์วินิจฉัย นอกจากนี้ ยังมีแอปสุขภาพสำหรับผู้สูงอายุโดยเฉพาะ เช่น แอปบันทึกการกินยา/เตือนเตือนเวลาใช้ยา แอปออกกำลังกายเบาๆ หรือเทคโนโลยี Well-Living System ที่ใช้เซ็นเซอร์และ AI เฝ้าระวังผู้สูงอายุที่อยู๋บ้านลำพัง ซึ่งพัฒนาโดยสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช. หรือ NSTDA) ร่วมกับสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข (สวรส.) เพื่อช่วยแจ้งเตือนกรณีหกล้มหรือเกิดเหตุ แม้เทคโนโลยีเหล่านี้ยังอยู่ในขั้นทดลองใช้งานจริงในบางครัวเรือน แต่ก็แสดงถึงแนวโน้มการนำ AI มาช่วยดูแลสุขภาพและความปลอดภัยของผู้สูงอายุไทย

(4) ระบบแนะนำอัจฉริยะ (Recommendation Systems): ผู้สูงอายุไทยที่เล่นโซเชียลมีเดียหรือซื้อของออนไลน์ กำลังใช้งานระบบ AI ประเภทหนึ่งอยู่เป็นประจำ นั่นคือระบบแนะนำเนื้อหา/สินค้าอัจฉริยะของแพลตฟอร์มต่างๆ ตัวอย่างเช่น ฟีดข่าวของ Facebook ที่ผู้สูงอายุเลื่อนดูรูปหลานหรืออ่านข่าวประจำวันนั้น แท้จริงถูกควบคุมโดยอัลกอริทึม AI ที่เลือกโพสต์มานำเสนอให้ตรงความ

สนใจของแต่ละคน หรือเมื่อผู้สูงอายุเปิดดู YouTube เพื่อชมรายการสุขภาพหรือเพลงเก่าๆ ระบบก็จะแนะนำคลิปอื่นที่ใกล้เคียงให้โดยอัตโนมัติ นอกจากนี้ในการซื้อของผ่าน แอปอีคอมเมิร์ซ อย่าง Lazada/Shopee ระบบ AI จะแนะนำสินค้าที่ผู้ใช้น่าจะสนใจหรือจัดโปรโมชั่นส่วนตัวให้ สิ่งเหล่านี้กลายเป็นเรื่องปกติไปแล้วในการใช้งานอินเทอร์เน็ต ยิ่งเมื่อผู้สูงวัยกลายมาเป็นกลุ่มผู้ใช้อินเทอร์เน็ต และโซเชียลมีเดียกลุ่มใหญ่ (ร้อยละ 74 ของชาวเบบ์บูมเมอร์ไทยที่ตอบแบบสำรวจเคยชม “ไลฟ์ คอมเมิร์ซ” เพื่อซื้อสินค้าออนไลน์) (Brand Buffet, 2565) ก็หมายความว่าผู้สูงอายุจำนวนมากกำลังเพลิดเพลินกับเนื้อหาและสินค้าที่คัดกรองโดย AI ในทุกๆ วัน ระบบแนะนำเหล่านี้ช่วยให้ผู้สูงวัยค้นพบสิ่งที่ตรงใจได้ง่ายขึ้น แต่ขณะเดียวกันก็อาจกลายเป็นช่องโหว่ให้มิจฉาชีพใช้หลอกลวง (เช่น โฆษณาออนไลน์ที่เป็นเท็จ) หากขาดความรู้เท่าทันสื่อ

นอกเหนือจากที่กล่าวมา ผู้สูงอายุบางส่วนยังได้เริ่มทดลองเทคโนโลยี AI อื่น ๆ เช่น หุ่นยนต์ ผู้ช่วย และ ระบบบ้านอัจฉริยะ ยกตัวอย่าง หุ่นยนต์ “ดินสอ Home AI” ซึ่งเป็นหุ่นยนต์ดูแลผู้สูงวัยที่บ้านรุ่นล่าสุดของไทย เปิดตัวในปี 2024 มีความสามารถใช้ AI เพื่อสื่อสารโต้ตอบเป็นเพื่อนแก้เหงา และแจ้งเตือนด้านสุขภาพให้ผู้สูงอายุที่อยู่ลำพังได้ ฟังก์ชันของหุ่นยนต์นี้ อาทิ วัดสัญญาณชีพ แจ้งแพทย์เมื่อมีเหตุฉุกเฉิน เตือนทานยา และพูดคุยสร้างความเพลิดเพลินด้วยเพลงหรือบทสวดธรรมะ เป็นต้น แม้จะยังไม่แพร่หลายเชิงพาณิชย์ แต่เทคโนโลยีลักษณะนี้มีแนวโน้มเติบโตเพื่อตอบโจทย์สังคมสูงวัยในอนาคต (The Nation Thailand, 2567)

สรุปได้ว่า ผู้สูงอายุไทยนิยมใช้ AI ที่เข้าถึงง่ายและผนวกมากับบริการที่คุ้นเคย เป็นหลัก โดย ผู้ช่วยเสียงและระบบแนะนำในสื่อออนไลน์ถือเป็น AI ที่ผู้สูงวัยใช้บ่อยที่สุด (แม้บางคนอาจไม่ตระหนักว่าเป็น AI) ส่วน AI ขั้นสูงอย่างแชทบอทอัจฉริยะและระบบวิเคราะห์สุขภาพกำลังเริ่มเข้ามา มีบทบาทและมีแนวโน้มเติบโตในกลุ่มนี้

4. การใช้งาน AI ในชีวิตประจำวันของผู้สูงอายุ การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีในช่วงทศวรรษที่ผ่านมาได้นำพาปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence: AI) เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวันอย่างแนบเนียน ทั้งในรูปแบบของแอปพลิเคชัน ผู้ช่วยอัจฉริยะ แชทบอท ระบบแนะนำข้อมูล และอุปกรณ์อัจฉริยะต่างๆ สำหรับผู้สูงอายุ เทคโนโลยีเหล่านี้ไม่ได้เป็นเพียงนวัตกรรมที่ทันสมัยเท่านั้น แต่ยังเป็นเครื่องมือที่สามารถช่วยส่งเสริมคุณภาพชีวิต เพิ่มความสะดวก ปลอดภัย และลดช่องว่างทางสังคมในยุคดิจิทัล แม้ผู้สูงอายุบางกลุ่มอาจยังไม่ตระหนักว่าเทคโนโลยีที่ตนใช้อยู่ในชีวิตประจำวันนั้นขับเคลื่อนด้วย AI แต่จากการศึกษาหลายแหล่งพบว่า ผู้สูงอายุไทยจำนวนมากได้สัมผัสกับ AI ผ่านการใช้งานแอปพลิเคชันและอุปกรณ์ต่างๆ อยู่แล้ว เช่น การใช้ผู้ช่วยเสียงสั่งงาน การดูวิดีโอที่ระบบเลือกให้โดยอัตโนมัติ หรือการแชทกับระบบตอบกลับอัตโนมัติของหน่วยงานรัฐหรือโรงพยาบาล เพื่อให้เห็นภาพรวมของการมี AI เข้ามาเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของผู้สูงอายุอย่างชัดเจนยิ่งขึ้น หัวข้อต่อไปจะกล่าวถึงลักษณะการใช้งานที่แพร่หลาย ซึ่งแบ่งออกตามบริบทของกิจกรรมต่างๆ ที่ผู้สูงอายุมักดำเนินในชีวิตประจำวันดังนี้:

(1). การสื่อสารและการติดต่อ: ผู้สูงอายุไทยจำนวนมากใช้ แอปแชท (LINE, Facebook Messenger) เป็นช่องทางหลักในการติดต่อกับครอบครัว ญาติ และเพื่อนฝูง ในแอปเหล่านี้มีฟีเจอร์อย่างการ พิมพ์ด้วยเสียง (speech-to-text) ที่ช่วยให้ผู้สูงวัยสามารถพูดแทนพิมพ์ข้อความ ส่งเป็นข้อความสั้นให้ลูกหลานได้ AI เบื้องหลังจะรู้จำเสียงพูดและแปลงเป็นข้อความภาษาไทยให้อัตโนมัติ

นอกจากนี้การใช้งาน ผู้ช่วยเสียง เพื่อสั่งให้โทรออกหรือส่งข้อความก็เป็นที่ยอมรับ โดยเฉพาะในกลุ่มผู้สูงอายุ สายตาไม่ดีหรือพิมพ์ไม่คล่อง การสั่งงานด้วยเสียงช่วยลดขั้นตอนยุ่งยากลงมาก เช่น พูดว่า “โทรหาแม่” ระบบก็โทรออกทันที อีกตัวอย่างของ AI ในการสื่อสารคือ การแปลภาษา: ผู้สูงอายุบางคนใช้แอปแปลภาษา (เช่น Google Translate) เพื่อสื่อสารกับลูกหลานหรือคู่สนทนาต่างชาติ โดย AI จะช่วยแปลประโยคและอ่านออกเสียงให้ ทำให้การสื่อสารข้ามภาษาง่ายขึ้น (สุขุม เฉลยทรัพย์, 2567)

(2) ความบันเทิงและการเข้าถึงข้อมูล: ผู้สูงอายุรุ่นใหม่จำนวนไม่น้อยหันมาเสพความบันเทิงผ่านช่องทางดิจิทัล เช่น ดู รายการย้อนหลัง และ ฟังเพลง ผ่าน YouTube หรือแอปสตรีมมิงเพลง แทนการดูโทรทัศน์แบบเดิม ระบบ AI ของแพลตฟอร์มเหล่านี้จะศึกษาพฤติกรรมและรสนิยมของผู้ใช้ เพื่อ แนะนำคอนเทนต์ ที่น่าจะชอบให้โดยอัตโนมัติ เช่น แนะนำเพลงลูกกรุงยุคเก่าที่ได้รับความนิยม หรือขึ้นรายการสุขภาพสำหรับผู้สูงอายุบนหน้าฟีด สิ่งนี้ช่วยให้ผู้สูงอายุค้นพบเนื้อหาใหม่ๆ ที่ตรงใจได้ต่อเนื่อง (เช่น YouTube เล่นวิดีโอถัดไปให้อัตโนมัติ) ในด้านการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร ผู้สูงอายุสามารถใช้ คำสั่งเสียงถามผู้ช่วยอัจฉริยะ เพื่อฟังข่าว ฟังพยากรณ์อากาศ หรือค้นหาคำตอบเรื่องที่สงสัยได้ทันที ยกตัวอย่าง “วันนี้ตลาดหุ้นเป็นอย่างไร” หรือ “พรุ่งนี้ฝนจะตกไหม” AI จะสรุปคำตอบสั้นๆ ให้ฟัง ช่วยลดขั้นตอนการเปิดเว็บไซต์หรือหนังสือพิมพ์เอง สำหรับผู้สูงอายุที่ยังชอบอ่าน หนังสือดิจิทัลและบทความออนไลน์ก็หาอ่านได้สะดวก และ AI อาจเข้ามาช่วยปรับขนาดตัวอักษรหรือแนะนำบทความใกล้เคียงให้อีกด้วย

(3) การดูแลสุขภาพและกิจกรรมประจำวัน: ในชีวิตประจำวัน ผู้สูงอายุหลายท่านพึ่งพาอุปกรณ์และแอปสุขภาพ ที่มี AI ทำงานอยู่เบื้องหลัง ตัวอย่างเช่น นาฬิกาอัจฉริยะ (Smart Watch) ที่ผู้สูงอายุใส่เพื่อติดตามอัตราการเต้นหัวใจ การเดินออกกำลังกาย หรือการนอนหลับ อุปกรณ์เหล่านี้ใช้ AI วิเคราะห์ข้อมูลสุขภาพเบื้องต้น แจ้งเตือนเมื่อหัวใจเต้นผิดปกติ หรือแนะนำให้ลุกเดินเมื่อจပ်ได้นานเกินไป อีกตัวอย่างคือ แอปพลิเคชันเตือนทานยา ซึ่งผู้สูงอายุสามารถบันทึกว่าแต่ละวันต้องทานยากี่เม็ดเวลาไหน แอปจะใช้ AI ช่วยส่งเสียง/ข้อความเตือนตามเวลาที่ตั้งไว้ ลดปัญหาลืมทานยา โดยข้อมูลเหล่านี้ยังสามารถแชร์ให้ลูกหลานรับทราบผ่านระบบคลาวด์ได้ด้วย สำหรับผู้สูงอายุที่มีโรคประจำตัวหรืออยู่ระหว่างพักฟื้น การพบแพทย์ทางไกลผ่านแอป (Telemedicine) ก็กลายเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตช่วงหลังโควิด ระบบนัดหมายและพูดคุยกับหมอผ่านวิดีโอมี AI ช่วยจัดคิวและบันทึกสรุปการรักษา ทั้งยังมี แชนบอทสุขภาพ คอยตอบคำถามพื้นฐานให้ตลอด 24 ชั่วโมง ทำให้การดูแลสุขภาพต่อเนื่องแม้อยู่ที่บ้านเป็นไปได้ง่ายขึ้น (ศรินทร์ จูฬา, 2567)

(4) การช่วยเหลือดูแลและความปลอดภัย: ในครอบครัวที่ผู้สูงอายุอยู่บ้านลำพังขณะลูกหลานไปทำงาน เทคโนโลยี AI เข้ามาช่วยเพิ่มความปลอดภัยได้มาก ปัจจุบันมีการติดตั้ง เซ็นเซอร์อัจฉริยะในบ้าน ที่เชื่อมกับระบบแจ้งเตือน หากตรวจพบการเคลื่อนไหวผิดปกติ เช่น คนล้มลงหรือไม่ได้ขยับเป็นเวลานาน ระบบจะส่งสัญญาณเตือนไปยังญาติหรือหน่วยฉุกเฉินทันที ซึ่ง AI มีบทบาทในการวิเคราะห์รูปแบบการเคลื่อนไหวและแยกแยะสถานการณ์ฉุกเฉิน นอกจากนี้ยังมีการนำ กล้องวงจรปิด AI ที่รู้จำใบหน้าและกิจกรรมมาใช้เฝ้าดูผู้สูงอายุที่มีภาวะสมองเสื่อม เพื่อป้องกันเดินพลัดหลงออกนอกบ้านโดยไม่รู้ตัว รวมถึงช่วยติดตามตารางกิจวัตร (เช่น ลูกจากเตียง กินข้าว) ให้เป็นปกติ เทคโนโลยีเหล่านี้แม้ยังไม่แพร่หลายทั่วไป แต่เริ่มถูกทดลองใช้ในไทยแล้ว เช่น โครงการวิจัย “AI เฝ้าระวังผู้สูงอายุที่บ้าน” ที่ทดสอบระบบดูแลผู้สูงอายุลำพังในสถานการณ์จริง เพื่อปรับปรุงให้พร้อมใช้

งานในวงกว้างต่อไป อีกตัวอย่างหนึ่งคือ หุ่นยนต์ผู้ช่วยดูแล ที่กล่าวถึงก่อนหน้านี้ (อย่างหุ่นยนต์ ดินสอ) ซึ่งสามารถทำหน้าที่เป็นเพื่อนพูดคุย ลดความเหงา และเป็นหูเป็นตาให้เจ้าหน้าที่หรือ ครอบครัวในการติดตามสุขภาพของผู้สูงอายุแบบเรียลไทม์ได้ ผู้สูงอายุที่มีโอกาสได้ลองใช้มักรายงาน ว่ารู้สึกอุ่นใจและผ่อนคลายขึ้นเมื่อมี AI คอยเฝ้าดูแลตลอดเวลา

โดยภาพรวม การใช้งาน AI ของผู้สูงอายุในชีวิตประจำวันมักจะผสมผสานอยู่กับกิจกรรมเดิมที่ทำ อยู่แล้ว เพียงแต่มี AI เข้ามาเสริมให้สะดวก ปลอดภัย หรือสนุกขึ้น เช่น เดิมดูทีวีก็กลายเป็นดู YouTube ที่เลือกเนื้อหาเองได้ เดิมทานยาตามเวลาเองก็มีแอปมาช่วยเตือน แม้การใช้งาน AI ขั้นสูง (เช่น เขียนโค้ดให้ AI ทำงานใหม่ๆ) อาจไม่ใช่สิ่งที่ผู้สูงอายุทั่วไปทำกัน แต่ การเป็นผู้ใช้ (user) ของ บริการหรืออุปกรณ์ที่ขับเคลื่อนด้วย AI นั้นกลายเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตกลุ่มนี้มากขึ้นเรื่อยๆ

วิเคราะห์อุปสรรคและทัศนคติของผู้สูงอายุต่อการใช้ AI

แม้เทคโนโลยี AI จะมีประโยชน์หลายด้าน แต่ในการนำมาใช้กับผู้สูงอายุไทยก็มีทั้งอุปสรรค ข้อจำกัดและมุมมองทัศนคติที่ต้องพิจารณา ดังนี้:

1. ทักษะดิจิทัลและความรู้เทคนิคที่จำกัด: ผู้สูงอายุจำนวนมากยังขาดความรู้และทักษะใน การใช้เทคโนโลยี ทำให้ลังเลหรือไม่สามารถใช้ AI ได้อย่างเต็มที่ จากข้อมูลสำนักงานสถิติฯ เหตุผล อันดับหนึ่งที่ผู้สูงอายุไทยซึ่งยังไม่ใช้อินเทอร์เน็ตให้ไว้คือ “ใช้ไม่เป็น/ไม่มีความรู้หรือทักษะ” (คิดเป็น ร้อยละ 25.4) สะท้อนว่าการขาดทักษะพื้นฐานในการใช้อุปกรณ์และบริการดิจิทัลเป็นอุปสรรคใหญ่ใน การก้าวไปสู่การใช้งาน AI นอกจากนี้ ผู้สูงอายุบางคนแม้ใช้งานโทรศัพท์พื้นฐานได้ แต่การตั้งค่าหรือใช้ ฟีเจอร์ซับซ้อนขึ้น (เช่น ลงแอปใหม่, สมัครบริการออนไลน์) ก็ยังเป็นเรื่องยาก หากไม่มีผู้เชี่ยวชาญ หรือญาติช่วยเหลือ

2. ความเข้าใจและความมั่นใจในเทคโนโลยี: AI เป็นเรื่องใหม่และอาจดูซับซ้อนในมุมมองของ ผู้สูงอายุ หลายคนยังไม่เข้าใจว่า AI ทำอะไรได้บ้างหรือจะเริ่มใช้อย่างไร ทำให้รู้สึกไม่มั่นใจที่จะลอง ตัวอย่างเช่น บางคนไม่แน่ใจว่าเซทบอทให้ข้อมูลถูกต้องแค่ไหน หรือกลัวว่าถ้าพูดออกคำสั่งแล้ว ระบบไม่เข้าใจจะทำอย่างไร ความกลัวความผิดพลาด และการรู้สึกว้าเหว่กับเทคโนโลยีเหล่านี้ “ยากเกินไป” เป็นกำแพงด้านจิตใจที่พบได้บ่อย ผู้สูงอายุบางคนจึงเลือกที่จะไม่ยุ่งกับของใหม่เพราะเกรงจะใช้ผิดหรือ ทำเครื่องเสียหาย นอกจากนี้ยังมีกรณีที่ ผู้สูงอายุไม่ทราบว่ AI อยู่รอบตัว เช่น ไม่รู้ว่าในมือถือมีผู้ช่วย อัจฉริยะให้ใช้ ทำให้พลาดโอกาสใช้ประโยชน์ การสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องว่าควรใช้อะไร อย่างไร จึง เป็นเรื่องจำเป็น

3. ความไว้วางใจและความปลอดภัย: ผู้สูงอายุจำนวนมากไม่น้อยยังไม่ไว้วางใจเทคโนโลยี เท่า คนรุ่นใหม่ ทั้งในแง่ความถูกต้องและความปลอดภัยของข้อมูล ความกังวลเรื่องการถูกหลอกลวงหรือ โดนโจรกรรมข้อมูล ส่งผลต่อทัศนคติในการใช้งาน AI อย่างมาก จากรายงานของ สสส. (สำนักงาน กองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ) พบว่ากลุ่มเด็กและผู้สูงอายุที่ขาดทักษะดิจิทัลเป็นกลุ่มเสี่ยงที่ จะตกเป็นเหยื่อมิจฉาชีพออนไลน์ได้ง่าย เช่น หลอกให้โอนเงินผ่านเซทบอทปลอม หรือส่งลิงก์ไม่ ประสงค์ดี ผู้สูงอายุที่เคยได้ยินข่าวทำนองนี้อาจจะแหวงการใช้ AI หรือบริการออนไลน์ใด ๆ ที่ไม่คุ้นเคย นอกจากนี้ ในบริบทการแพทย์ ผู้สูงอายุจำนวนหนึ่งยัง เชื่อมั่นในการวินิจฉัยของหมอมนุษย์มากกว่า

AI จึงถึงเลที่จะใช้ระบบตรวจอาการอัตโนมัติ เพราะกลัวความผิดพลาดที่อาจเกิดผลร้ายแรงต่อสุขภาพ

4. ค่าใช้จ่ายและการเข้าถึงอุปกรณ์: แม้ปัจจุบันสมาร์ทโฟนและอินเทอร์เน็ตจะแพร่หลายขึ้น แต่สำหรับผู้สูงอายุบางกลุ่ม (โดยเฉพาะชนบทหรือผู้มีรายได้น้อย) ค่าใช้จ่าย ยังคงเป็นอุปสรรคในการเข้าถึงเทคโนโลยีใหม่ ๆ การจะใช้งาน AI มักต้องมีอุปกรณ์ที่รองรับ เช่น โทรศัพท์รุ่นใหม่ที่สามารถติดตั้งแอปพลิเคชัน หรือต้องจ่ายค่าบริการอินเทอร์เน็ตรายเดือน ซึ่งผู้สูงอายุบางคนเห็นว่าไม่คุ้มค่ากับรายได้ที่มี ทำให้ “ไม่มีความจำเป็น/ไม่สนใจ” ที่จะใช้เป็นอีกเหตุผลหนึ่งที่ผู้สูงอายุจำนวนหนึ่งไม่ใช้เทคโนโลยี (คิดเป็นร้อยละ 21.8 สำหรับการไม่ใช้อินเทอร์เน็ต และร้อยละ 9.7 สำหรับการไม่ใช้โทรศัพท์มือถือ) ดังนั้น หากต้องซื้ออุปกรณ์พิเศษหรือจ่ายค่าบริการ AI เพิ่ม ก็อาจยังเป็นข้อจำกัด เว้นแต่จะมีการสนับสนุนจากรัฐหรือครอบครัว

5. ทักษะและความรู้สึกต่อ AI: ในด้านทัศนคติ ผู้สูงอายุไทยมีความหลากหลายตั้งแต่กลุ่มที่เปิดรับเทคโนโลยีใหม่อย่างกระตือรือร้น ไปจนถึงกลุ่มที่ยึดติดกับวิถีเดิมและมอง AI ด้วยความสงสัย ผู้สูงอายุจำนวนหนึ่งรู้สึกว่า “แวกเกินเรียน” ที่จะเริ่มฝึกใช้ของไฮเทค ทำให้ไม่พยายามลอง ทั้งยังคิดว่า AI อาจมาแทนที่ปฏิสัมพันธ์กับมนุษย์ (เช่น หุ่นยนต์ดูแลแทนลูกหลาน) ซึ่งบางคนไม่ต้องการให้เป็นเช่นนั้น อย่างไรก็ตาม ผู้สูงอายุอีกไม่น้อยที่ได้ทดลองใช้ AI กลับมีทัศนคติที่ดีเมื่อพบว่าเครื่องมือเหล่านี้ ใช้งานง่ายและมีประโยชน์จริง ตัวอย่างเช่น การมี AI เป็นเพื่อนคู่คิดถามตอบ ทำให้ผู้สูงอายุไม่รู้สึกละอายที่จะซักถามสิ่งที่ตนไม่รู้กับผู้อื่น AI จึงกลายเป็นตัวช่วยเติมเต็มในสิ่งที่ขาดและเพิ่มความมั่นใจให้ผู้สูงอายุได้ นอกจากนี้การจัดอบรม/สอนผู้สูงอายุให้รู้จักใช้ AI อย่างปลอดภัยยังมีส่วนช่วยปรับทัศนคติให้มุมมองเป็นบวกมากขึ้น ปัจจุบันมีความพยายามจากหลายภาคส่วน เช่น งาน “วันผู้สูงอายุแห่งชาติ 2568” ที่มีการแจกคู่มือการใช้งาน AI สำหรับผู้สูงอายุ ซึ่งเน้นการสั่งงานด้วยเสียงโดยไม่ต้องพิมพ์ และยกตัวอย่างคำสั่ง ChatGPT ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้สูงอายุ เพื่อให้ผู้สนใจได้ลองฝึกใช้ เป็นต้น สรุปประเด็นอุปสรรค: ผู้สูงอายุไทยยังเผชิญความท้าทายทั้งด้านทักษะ ความเข้าใจ และความไว้วางใจในการใช้ AI การแก้ไขต้องอาศัยการให้ความรู้และสร้างความมั่นใจอย่างต่อเนื่อง เช่น การสอนวิธีใช้ที่ง่าย ปลอดภัย เน้นประโยชน์ที่จับต้องได้ และมีระบบสนับสนุนเมื่อเกิดปัญหา

องค์ความรู้ใหม่

ภาพประกอบ 1 ความพร้อมของผู้สูงอายุไทยต่อการใช้เทคโนโลยี AI

จากภาพมีคำอธิบายว่า องค์ประกอบสำคัญที่เกี่ยวข้องกับความพร้อมของผู้สูงอายุไทยในการใช้งานเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) โดยเริ่มต้นจากบริบทและความสำคัญของสังคมไทยที่กำลังก้าวเข้าสู่ “สังคมผู้สูงวัย” อย่างสมบูรณ์ ซึ่งหมายถึงการที่ประชากรอายุ 60 ปีขึ้นไปมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้บทบาทของ AI มีความสำคัญมากขึ้นในชีวิตประจำวันของผู้สูงอายุ เช่น การสื่อสาร การดูแลสุขภาพ และความบันเทิง ถัดมา แผนภาพได้อธิบายกรอบแนวคิดที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ Technology Acceptance Model (TAM) ซึ่งเป็นแบบจำลองที่ใช้วิเคราะห์ว่าผู้ใช้งานจะยอมรับเทคโนโลยีหรือไม่ โดยดูจากองค์ประกอบหลัก เช่น การรับรู้ประโยชน์ของเทคโนโลยี การรับรู้ถึงความสะดวกในการใช้งาน และปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการตัดสินใจ เช่น ครอบครัว รัฐ หรือโครงสร้างพื้นฐาน ในหมวดพฤติกรรมการใช้งานเทคโนโลยีของผู้สูงอายุ พบว่าผู้สูงอายุจำนวนมากไม่น้อยมีพฤติกรรมการใช้งานโทรศัพท์มือถืออย่างแพร่หลาย โดยเฉพาะสมาร์ตโฟน และยังมีแนวโน้มในการใช้งานโซเชียลมีเดีย เช่น LINE และ Facebook เพิ่มขึ้นซึ่งกลายเป็นช่องทางหลักในการติดต่อสื่อสารและรับข่าวสาร เมื่อพูดถึงการใช้งาน AI โดยตรงพบว่าผู้สูงอายุเริ่มมีการใช้งาน AI ผ่านรูปแบบต่าง ๆ เช่น ผู้ช่วยเสียงอัจฉริยะ (Google Assistant, Siri), ระบบแนะนำเนื้อหาบน YouTube หรือ Facebook และแชทบอทของหน่วยงานราชการ การใช้งานเหล่านี้แม้จะยังไม่รู้ตัวว่าเป็น AI แต่ก็เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันอยู่แล้ว โดยเฉพาะในกลุ่มที่มีอุปกรณ์สมาร์ตโฟนพร้อมใช้งาน อย่างไรก็ตาม แผนภาพยังชี้ให้เห็นว่ายังมีอุปสรรคและทัศนคติ ที่เป็นข้อจำกัด เช่น ความไม่มั่นใจ ความกลัวการใช้งาน ผิดพลาด ความไม่เข้าใจว่า AI คืออะไร รวมไปถึงข้อจำกัดด้านค่าใช้จ่ายและการเข้าถึงอุปกรณ์ รวมทั้งทัศนคติบางส่วนที่ยังมองว่าเทคโนโลยีไม่จำเป็นสำหรับวัยตนเอง

ท้ายที่สุด แผนภาพเสนอแนวทางในการส่งเสริมความพร้อมของผู้สูงวัย เช่น การออกแบบเทคโนโลยีที่ใช้งานง่าย เช่น ใช้เสียงแทนการพิมพ์ มีหน้าจอขนาดใหญ่ หรือแอปที่เรียบง่าย รวมถึงการส่งเสริมนโยบายภาครัฐและการจัดอบรมอย่างเป็นระบบ เพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจ และความมั่นใจในการใช้งาน AI อย่างปลอดภัยและมีประสิทธิภาพ

บทสรุป

ผู้สูงอายุไทย ผู้สูงอายุไทยมีการเชื่อมต่อโลกดิจิทัลมากขึ้น ทำให้เริ่มเกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ในชีวิตประจำวันไม่ทางตรงก็ทางอ้อม สัดส่วนกว่าครึ่งของผู้สูงวัยใช้อินเทอร์เน็ต และส่วนใหญ่มีโทรศัพท์มือถือใช้ ส่งผลให้ AI แฝงตัวอยู่ในกิจกรรมหลายอย่าง ของกลุ่มนี้ ตั้งแต่การสื่อสาร ความบันเทิง สุขภาพ ไปจนถึงการจับจ่ายใช้สอย AI ประเภทที่ผู้สูงอายุเข้าถึงบ่อย ได้แก่ ผู้ช่วยอัจฉริยะด้วยเสียง แชทบอทพื้นฐาน และระบบแนะนำบนโซเชียล/อีคอมเมิร์ซ ขณะเดียวกันก็มี การนำ AI ขั้นสูงเช่น หุ่นยนต์ดูแลและระบบวิเคราะห์สุขภาพมาใช้ในวงจำกัด และคาดว่าจะขยายตัวเมื่อเทคโนโลยีพร้อมและราคาเอื้อมถึงมากขึ้น อย่างไรก็ตาม การส่งเสริมการใช้ AI ในผู้สูงวัย จำเป็นต้องคำนึงถึง ข้อจำกัดด้านทักษะและความเชื่อมั่น ของพวกเขาเป็นสำคัญ การฝึกอบรมให้ ผู้สูงอายุรู้เท่าทันสื่อและใช้งานเทคโนโลยีอย่างปลอดภัยเป็นหัวใจที่จะทำให้พวกเขา ไว้วางใจและ เปิดรับ AI มากขึ้น หลายหน่วยงานภาครัฐและเอกชนของไทยเริ่มดำเนินโครงการเพิ่มทักษะดิจิทัลแก่ ผู้สูงวัย รวมถึงการพัฒนาแอปพลิเคชันที่เป็นมิตรกับผู้สูงอายุ (เช่น ตัวอักษรใหญ่ ใช้งานง่าย ไม่ ซับซ้อน) เพื่อให้แน่ใจว่าทุกคนจะไม่ถูกทิ้งไว้ข้างหลังในยุคดิจิทัล ในภาพรวม หากสามารถลดช่องว่าง

ด้านทักษะและสร้างสภาพแวดล้อมการใช้งานที่ผู้สูงอายุรู้สึกสะดวกใจได้แล้ว ผู้สูงวัยไทยก็พร้อมที่จะเป็นอีกแรงขับเคลื่อนหนึ่งในการใช้ประโยชน์จาก AI อย่างสร้างสรรค์และมีประสิทธิภาพ ทั้งเพื่อดูแลตนเองและมีส่วนร่วมในเศรษฐกิจดิจิทัลของประเทศต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2567). *การสำรวจประชากรสูงอายุในประเทศไทย พ.ศ. 2567*. สืบค้นข้อมูลเมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม 2568 จาก https://www.nso.go.th/nsoweb/storage/survey_detail/2025/20241209145003_27188.pdf National Statistical Office+1National Statistical Office+1
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2567). *สถิติรายปีของประเทศไทย 2567 (ตาราง 1.7)*. หน้า 82-83. สืบค้นข้อมูลเมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม 2568 จาก [https://www.nso.go.th/public/e-book/Statistical-Yearbook/SYB-2024/83/National Statistical Office+4National Statistical Office+4](https://www.nso.go.th/public/e-book/Statistical-Yearbook/SYB-2024/83/National%20Statistical%20Office+4National%20Statistical%20Office+4)
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2566). “*การมีการใช้ไอซีทีของผู้สูงอายุ พ.ศ.2566*” (รายงานการสำรวจการเข้าถึงและใช้เทคโนโลยีของครัวเรือนไทยปี 2566). สืบค้นข้อมูลเมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม 2568 จาก [nso.go.th](https://www.nso.go.th)
- สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข. (2567). “*เทคโนโลยี AI เฝ้าระวังผู้สูงวัยที่บ้าน...สู่การใช้งานจริง*” (รายงานผลการวิจัย 15 พ.ย. 2567). สืบค้นข้อมูลเมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม 2568 จาก hsri.or.thhsri.or.th
- สุขุม เฉลยทรัพย์. (2567). *คุณภาพชีวิตผู้สูงวัย: AI Sharing is Caring* หนังสือพิมพ์สยามรัฐ วันที่ 30 ตุลาคม 2567. สืบค้นข้อมูลเมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม 2568 จาก https://siamrath.co.th/c/577143?utm_source=chatgpt.com
- พลอย จาตุกัญญาประทีป. (2566, 7 กันยายน). “*สูงวัย*” โฉมหน้าจอกหักเหงา 5 ชั่วโมงต่อวัน เน้นโซเชียลมีเดีย-ชื่อของ. เดลินิวส์. dailynews.co.th
- ศูนย์วิจัย Krungthai Compass. (2567, 9 พฤษภาคม). “*เปิดสถิติคนไทยใช้อินเทอร์เน็ต ปี 2024 กลุ่มผู้สูงอายุมาแรง! กลายเป็นกลุ่มลูกค้าสำคัญในโลกออนไลน์*”. Krungthai Compass. <https://ch7.com>
- ศรินทร์ จุฬา. (2567). “*ปัญญาประดิษฐ์ AI เพื่อนใหม่วัยเก๋า*”. สืบค้นข้อมูลเมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม 2568 จาก https://www.chula.ac.th/news/170100/?utm_source=chatgpt.com
- Brand Buffet. (2565). “*ETDA เผยพฤติกรรมใช้อินเทอร์เน็ต 2565 – e-Health ครองแชมป์*” (บทความวันที่ 26 ส.ค. 2565). สืบค้นข้อมูลเมื่อวันที่ 3 พฤษภาคม 2568 จาก brandbuffet.in.th
- Chula/ThaiPR. (2567). “*ปัญญาประดิษฐ์ AI เพื่อนใหม่วัยเก๋า*” (บทความโดยจุฬาฯ 18 มิ.ย. 2567). สืบค้นข้อมูลเมื่อวันที่ 3 พฤษภาคม 2568 จาก ryt9.comryt9.com
- Davis, F. (1987). *User Acceptance of Information System: The Technology Acceptance Model (TAM)*. University of Michigan School of Business

Administration Ann Arbor Michigan 48109. สืบค้นข้อมูลเมื่อวันที่ 3 พฤษภาคม 2568
จาก <https://quod.lib.umich.edu/lib/collist/>

OpenGov Asia. (2024). *A Digital Inclusion Project to Empower Thailand's Seniors*.
สืบค้นข้อมูลจาก <https://opengovasia.com/2024/01/17/empowering-thailands-seniors-a-digital-inclusion-project/> OpenGov Asia

Prapan Leenoi, (2567). *สังคมสูงวัย โจทย์ใหญ่ที่มาพร้อมกับโอกาส* (บทความวันที่ 11 เมษายน 2567). สืบค้นข้อมูลเมื่อวันที่ 4 พฤษภาคม 2568 จาก
<https://www.krungsri.com/th/research/research-intelligence/silver-economy>

The Nation Thailand. (2567). *“Thailand revolutionises elderly healthcare with ‘Home AI Assistance’”* (ข่าว 23 ก.ย. 2567). สืบค้นข้อมูลเมื่อวันที่ 5 พฤษภาคม 2568 จาก
nationthailand.comnationthailand.com